



עמ"ת (ירושלים) 25958-10-24 - אהרן חנוך נוסבויס נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 25958-10-24 - אהרן חנוך נוסבויס נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עמ"ת (ירושלים) 25958-10-24

אהרן חנוך נוסבויס (אחר/נוסף)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[15.10.2024]

כבוד השופט דוד זילר

החלטה

1. זוהי החלטה בערר על החלטת בית משפט השלום במ"ת 70089-09-24 מיום 26.9.24 במסגרתה הורה על שחרורו של העורר בתנאים של מעצר בית מלא, בגין עבירה של העסקה והלנה של שב"ח לפי סעיפים 12ב3(א)(2) ו-12ב2(א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 ("חוק הכניסה לישראל").
2. על פי פרטי כתב האישום, העורר העסיק תושב האזור מתאריך 24.9.24 ועד תאריך 25.9.24 ואפשר לו לשהות וללון במקום.
3. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ובהחלטתו הורה כאמור בית משפט על מעצר בית מלא שלו בפיקוח, וכן הפקדת ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 40,000 ש"ח והפקדה כספית של 6,000 ש"ח.
4. בערר שהוגש הפנה העורר להחלטה שניתנה על ידי בית משפט זה במסגרת עמ"ת 66196-09-24 מיום 25.9.24 בה הורה בית משפט בעבירה מאותו סוג על מעצר בית לילי בלבד בפיקוח, תוך שהבדיל את החלטתו האמורה מהחלטה אחרת שנתן אותו מותב, בה מדובר היה בהעסקת שב"ח אחד אך יוחסה גם עבירת הלנה, שאז כמסתמא היה מעצר הבית מלא.
5. בדיון הפנה עם זאת העורר לעובדה כי באותו הליך, המדובר היה על מי שלפי עובדות הכתב האישום העסיק שוהה בלתי חוקי תקופה של כשלושה חדשים (לימים תוקן לדבריו כתב האישום לתקופה של כחודשיים). זאת לעומת העורר לו מייחס אמנם כתב האישום גם הלנה, אך כל זאת רק לשני ימים לכל היותר. לדבריו, היקף העבירה המיוחס בתיק האחר בו נקבע אך מעצר לילה, הינו נרחב בהרבה מעניינו.
6. המשיבה מתנגדת להתערבות בהחלטת בית המשפט, ובדיון עמדה על חומרת העבירה בה מדובר, במיוחד בימים אלו, וכן לרקע התיקון המיוחד שנעשה בנוגע לעבירות בהן מואשם העורר, שנועד להחמיר אותן, ולסמן רצינות בכל הנוגע לאכיפת עבירות אלו.



7. בנסיבות העניין, נראה לי שניתן לשנות במעט מהחלטת בית משפט קמא, ובין שיקולי לכך אציין: ראשית, העורר נעדר עבר פלילי; שנית, העורר טוען כי מעצר הבית המלא בלתי מידתי לעוצמת העבירה שנעברה בנסיבות העניין, ואינו תואם את הסיכון הנשקף ממנה. אציין, כי איני מסכים בכל הנוגע למסוכנות הנוגעת לעבירה בה מדובר, במיוחד בימים אלו, עם זאת לא ניתן להתעלם כי בנסיבות העניין מעצר הבית מונע יכולת פרנסה; שלישית, כאמור, העורר משווה בין עניינו, ובין העניין בתיק האחר המוזכר לעיל, בו בגין העסקה בת כשלושה חדשים (הגם שבלא הלנה) נקבע רק מעצר לילה. מבלי לקבוע מסמרות, אכן אפשרי לטעון כי כתב האישום האחר - בו נקבע רק מעצר לילה - חמור יותר; רביעית, העורר טוען, כי בהתאם לעובדות כתב האישום, אין מדובר למעשה בעניינו בהלנת שני לילות, אלא לילה אחד בלבד (בהינתן שנטען בכתב האישום כי המעשה ארע מתאריך 24 ועד 25 בספטמבר). משכך, אין לדבריו מדובר בנסיבות מחמירות, כהגדרת העבירה בחוק הכניסה לישראל.
8. אציין בנוסף, כי מאז החלטת בית המשפט חלפו כבר כ- 20 ימים, וחלוף הזמן אף הוא מקהה ממסוכנות העורר. כמו כן, את המסוכנות הנשקפת מהעורר ניתן להפחית, גם באמצעות הגדלת סכום ההפקדה הכספית, דבר לו נכון העורר.
9. בנסיבות אלו אני מורה כי ככל שלא יעלו טענות להפרת העורר את תנאי מעצר הבית שנקבעו וזאת עד ליום 26.10.24 (דהיינו: חלוף חודש מאז הושת מעצר הבית), יהפוך המעצר למעצר בית לילי בין השעות 20:00 עד 8:00 בבוקר וזאת באותה כתובת כפי שנקבע בהחלטת בבית משפט השלום ובפני אותם מפקחים כפי שנקבעו (ו/או יקבעו). כמו כן, תנאי להפיכת המעצר למעצר לילי, יהיה הגדלת סכום ההפקדה לסך 15,000 ש"ח אשר יחולטו (ביחד עם סכום הערובה) בכל מקרה של הפרת תנאי המעצר, או אם יעמוד העורר בקשר או מגע עם שב"ח כלשהו.
10. בכפוף לאמור לעיל, יתר תנאי החלטת בית משפט השלום בנוגע למעצר הבית ימשיכו לחול. ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ה, 15 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.